

— Și cum a tâlcuit-o ?

— Păi, cică Hristos cel venit din Cer, trimis de Dumnezeu, e cuvântul de care se vorbește în proorocie. Și acest cuvânt, așecă Domnul Hristos, coborât din cer, eșit din gura lui Dumnezeu, nici nu s'a mai întors în cer la Dumnezeu până nu a plinit toată rânduiala pe care a hotărât-o Dumnezeu. A învățat pe oameni, a făcut minuni, a pătimit, a murit pentru noi, și a înviat a treia zi. Și, numai după ce a făcut toată voia Tatălui, s'a ridicat iar la cer, de unde a coborât, în ziua de Ispas. După ce a rodit în lume adevăr și viață nouă, asemenea ploii care, căzând pe pământ din cer, nu se mai întoarce acolo până nu a dat hrană dobitoacelor și pâne de mâncare omului. Acesta e tâlcul părintelui Teofil, și mie îmi place. Cred că asta chiar a vrut s'o spună proorocia...

Noaptea ce-a urmat după tâlcul acesta a plouat. Eu m'am culcat în podul șopronului. Și am aflat mult farmec în tâlc. Ba melodia ploii pe acoperișul de șindilă parcă îmi dădea și credința în tâlc.

CÂNTEC DE TOAMNĂ

de Tr. v. Sallet.

*Prin păduri trec fără grijă
Printre trunchi când bate vântul,
Când cu fășiit, peștițe,
Frunze-acopere pământul,*

*Căci în frământare-aceasta
Mă gândesc cum mă 'nfioară
Al privighetorii cântec
În frunziș de primăvară.*

*Vesel trec și pe câmpie,
Unde spini creșcuți se 'mbină:
Mă gândesc la lăcrămioare
Cu privireq lor senină.*

*Către cer înalț privirea:
Norii când întind perdele,
Mă gândesc că, supt gândirea
Lor, se-ascund atâtea stele.*

Trad. de I. Const. Delabaia